

Jag har en granne, Leonard Larsson, vilken
före bodde i Ekeby kyrkoby, som en gång be-
rättat om sin son för mig. Då jag fick dessa
frågor, kom denna berättelse i tankarna. Hans
andre son var välskapad tills att han var
4 år gammal. Då började han att inte
kunna bära huvudet i rätte läge, utan det
föll snett fram åt sidan, och vid alla till-
fälle, om han skulle ligga, eller sedan han
skulle börja att läsa läxor, eller vad han kände
än skulle taga sig till, ville hållt kasta sig
på både armar och ben (ligga på 4 ben). För-
äldrarna sökte både kloka och galna för honom,
men intet hjälpte. Då gossen var 8 år eller
1914 blevo föräldrarna rädda att söka Dr. Holm-
dahl å Vårfröcaustalten i Håhingsborg, varför
gossen blev inlagd där för vård. Dr. Holm-

- dahl studerade och undersökte hans sjukdom mycket noga, Röntgenfotograferade honom flera gånger, men kunde inte finna var felet var. När fadern sedan en gång kom dit för att se om gossen, lade dr. handen på faderns axel och sade: "Min käre vän, här kan jag intet göra, här är icke något som fattas, utan allt är som det skall vara, möjligen en muskel-förslappning". Sedan gick han senare hem igen. En tid blårifter frågade en granna till dem, "om icke modern setit en kalv då hon var med pojken", emedan mycket påminde om en kalvs hållning. Det mindes de ej, men föräldrarna och grannen blevo överens om att försöka ett experiment. Pojken var villig till allt vad föräldrarna ville hava honom till. Grannen skulle slakta en kalv, och föräldrarna skulle

utan att säga något giva sonen 3 koppar blod
som togs från kavren, då det rann ur kroppen.
När skinnat sedan var tagit av kavren, togs
det och sveptes om gossens nakna kropp,
varefter han undbäddades i en soffa och låg
så över natten. Gossen sade sedan "åte
det kändes som om det kröp i hela kroppen
en". 3 veckor därefter kunde de börja se en
förbättring, men det dröjde en lång tid innan
han var fullt bra. Senare träffade
fadern dr. Holmdahl och då dr. igenkände
honom, frågade han efter gossen. "Jag har mycket
tänkt på det fallet" sade doktorn. Då han
fick höra, att gossen var fullt återställd, önskade
han att se honom. En tid senare tog fadern
honom med till Hålsingborg och gick upp till
dr. Holmdahl och sade: "här är pojken."

Doktorn sade att "det var bra för i dag har jag god tid". Sedan undersökte han pojken nogg samt sade "det var märkvärdigt. Nu skall vi ta en ny plåt igen och jämföra med de förra". Doktorn visade dem alla plåtarna från hans vistelse där, och de voro alldeles lika med den nya plåten. Pojken är nu stora karlen och har tjänat krigsmakten vid flottan i flera år, där han ännu är.